

ЗАТВЕРДЖЕНО

рішенням Вченої радою
Національного юридичного
університету
імені Ярослава Мудрого
протокол № 9 від 30 червня 2020 р.

(Введено в дію наказом ректора № 124 від 01.07.2020 р.)

Вектор

Василь ТАЦІЙ

ПОЛОЖЕННЯ

про підвищення кваліфікації педагогічних, науково-педагогічних працівників
Національного юридичного університету
імені Ярослава Мудрого

Харків – 2020

I. Загальні положення

1.1. Це Положення розроблено відповідно до Законів України "Про освіту", "Про вищу освіту", "Про наукову і науково-технічну діяльність" та Постанови Кабінету Міністрів України від 21.08.2019 р. № 800 «Про порядок підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників» і визначає процедуру, види, форми, обсяг (тривалість), періодичність, умови підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого (далі – Університет).

1.2. Підвищення кваліфікації – підвищення рівня готовності педагогічних та науково-педагогічних працівників до виконання їх професійних завдань та обов'язків або набуття здатності виконувати додаткові завдання та обов'язки шляхом набуття нових знань і вмінь у межах професійної діяльності або галузі знань.

1.3. Педагогічні та науково-педагогічні працівники мають право на підвищення кваліфікації та стажування не рідше одного разу на п'ять років за планом-графіком на відповідний рік та поза межами плану-графіку, що є додатковим до основного обсягу підвищення кваліфікації.

1.4. Підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників має на меті їх професійний розвиток відповідно до державної політики у галузі освіти та забезпечення якості освіти і спрямоване на:

- удосконалення раніше набутих та/або набуття нових компетентностей у межах професійної діяльності або галузі знань з урахуванням вимог відповідного професійного стандарту (у разі його наявності);
- набуття досвіду виконання додаткових завдань та обов'язків у межах спеціальності та/або професії, та/або займаної посади;
- формування та розвиток цифрової, управлінської, комунікаційної, медійної, інклюзивної, мовленнєвої компетентностей, тощо.

1.5. Суб'єктами підвищення кваліфікації є заклади освіти (їх структурні підрозділи), наукові установи, інші юридичні чи фізичні особи, у тому числі

фізична особа – підприємець, що надає освітні послуги з підвищення кваліфікації педагогічним та науково-педагогічним працівникам.

Педагогічні та науково-педагогічні працівники можуть підвищувати кваліфікацію за кордоном.

Педагогічні та науково-педагогічні працівники можуть підвищувати кваліфікацію у різних суб'єктів підвищення кваліфікації.

1.6. Обсяг (тривалість) програми підвищення кваліфікації визначається відповідно до її фактичної тривалості в годинах без урахування самостійної (позааудиторної) роботи або в кредитах ЄКТС з урахуванням самостійної (позааудиторної) роботи.

Обсяг підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників Університету за програмою підвищення кваліфікації протягом п'яти років не може бути меншим ніж 6 кредитів ЄКТС (180 годин).

Обсяг підвищення кваліфікації шляхом самоосвіти (інформальної освіти) – не більше ніж 1 кредит ЄКТС (30 годин) на рік.

1.7. Університет та суб'єкт підвищення кваліфікації укладають договір, що передбачає навчання педагогічних та науково-педагогічних працівників Університету за акредитованою програмою чи стажування за індивідуальною програмою, як невід'ємним додатком до договору.

1.8. На час підвищення кваліфікації педагогічним і науково-педагогічним працівником відповідно до затвердженого плану-графіку підвищення кваліфікації з відривом від освітнього процесу за працівником Університету зберігається місце роботи (посада) із збереженням середньої заробітної плати.

II. Види, форми та організація навчання

2.1. Основними видами підвищення кваліфікації є:

- навчання за програмою підвищення кваліфікації (основна);
- стажування (основна);

– окремі види діяльності педагогічних і науково-педагогічних працівників: участь у програмах академічної мобільності, наукове стажування, самоосвіта, здобуття наукового ступеня, вищої освіти, а також участь у семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, майстер-класах тощо (додаткова).

2.2. Формами підвищення кваліфікації є:

- інституційна (очна (денна, вечірня), заочна, дистанційна, мережева);
- дуальна, на робочому місці, на виробництві тощо.

Форми підвищення кваліфікації можуть поєднуватись.

2.3. Підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників здійснюється згідно з затвердженим вченою радою Університету планом-графіком на певний календарний рік.

2.4. Педагогічні та науково-педагогічні працівники, які відповідно до плану-графіка, проходять навчання в закладах освіти (їх структурних підрозділах), наукових установах, інших юридичних чи фізичних осіб, у тому числі фізичних осіб-підприємців, що надають освітні послуги з підвищення кваліфікації педагогічним та науково-педагогічним працівникам, повинні надати:

- заявку на підвищення кваліфікації (Додаток 1);
- направлення на підвищення кваліфікації (стажування) (Додаток 2);
- індивідуальний план стажування (Додаток 3), що містить інформацію про мету, завдання, строк, зміст навчання, очікувані результати.

2.5. Направлення на навчання педагогічних та науково-педагогічних працівників здійснюється за наказом ректора Університету.

III. Види підвищення кваліфікації

3.1. Навчання за програмою підвищення кваліфікації

3.1.1. Програма підвищення кваліфікації затверджується вченою радою Університету та повинна містити інформацію про її тему (напрямок, найменування), зміст, обсяг (тривалість), що встановлюється в годинах та в

кредитах ЄКТС, вид, форму підвищення кваліфікації, місце (місця) надання освітньої послуги, очікувані результати навчання, оплатний/безоплатний характер надання такої освітньої послуги.

3.1.2. За результатами проходження підвищення кваліфікації педагогічним та науково-педагогічним працівникам видається документ про підвищення кваліфікації. Копію документа про підвищення кваліфікації педагогічний та науково-педагогічний працівник повинен передати до відділу кадрів Університету протягом 15 днів після його видачі.

Документ про підвищення кваліфікації (сертифікати, свідоцтві) має містити таку інформацію:

- повне найменування закладу освіти (їх структурних підрозділів), наукових установ, інших юридичних чи фізичних осіб, у тому числі фізичних осіб – підприємців, що надають освітні послуги з підвищення кваліфікації педагогічним та науково-педагогічним працівникам;
- прізвище, ім'я та по батькові особи, яка підвищила кваліфікацію;
- тема (напрямок, найменування), обсяг (тривалість) підвищення кваліфікації у годинах та кредитах ЄКТС;
- дата видачі та обліковий запис документа;
- найменування посади, прізвище, ініціали (ініціал імені) особи, яка підписала документ від імені суб'єкта підвищення кваліфікації та її підпис (Додаток 4).

3.1.3. Документи про підвищення кваліфікації (сертифікати, свідоцтва тощо), що були видані за результатами проходження підвищення кваліфікації за кордоном, можуть містити іншу інформацію, ніж визначено пунктом 3.1.2., та потребують визнання вченою радою Університету.

3.2. Стажування

3.2.1. Стажування педагогічних і науково-педагогічних працівників Університету здійснюється в закладах освіти (їх структурних підрозділах), наукових установах, інших юридичних чи фізичних осіб, у тому числі

фізичних осіб – підприємців, що надають освітні послуги з підвищення кваліфікації педагогічним та науково-педагогічним працівникам.

Стажування педагогічних і науково-педагогічних працівників Університету може здійснюватися в Університеті за місцем роботи працівника або в іншому закладі освіти. Керівником такого стажування призначається науково-педагогічний працівник, який працює у суб'єкта підвищення кваліфікації за основним місцем роботи, має науковий ступінь та/або вчене, почесне чи педагогічне звання та/або успішно пройшов сертифікацію в установленому законодавством порядку.

3.2.2. Стажування здійснюється за індивідуальною програмою, що розробляється і затверджується суб'єктом підвищення кваліфікації.

3.2.3. Індивідуальний план стажування повинен містити інформацію про обсяг (тривалість) та очікувані результати навчання. Індивідуальний план стажування може містити також іншу інформацію, що стосується проходження стажування педагогічним та науково-педагогічним працівником.

3.2.4. Документами, які підтверджують проходження стажування є:

- індивідуальний план стажування, затверджений суб'єктом стажування;
- звіт про проходження стажування, затверджений рішенням кафедри або керівником кафедри на якій проходило стажування (Додаток 5).

3.3. Інші види підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників

3.4.1. Іншими видами підвищення кваліфікації визнаються:

- участь у програмах академічної мобільності;
- самоосвіта (інформальна освіта);
- здобуття наукового ступеня вищої освіти (доктора філософії або доктора права);

- участь у семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, майстер-класах тощо, що проводилися за планом-графіком підвищення кваліфікації Університету.

3.4.2. Участь педагогічних та науково-педагогічних працівників у програмах академічної мобільності на засадах, визначених Законами України “Про освіту”, “Про вищу освіту”, Положенням про порядок реалізації права на академічну мобільність, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 12 серпня 2015 р. № 579 (Офіційний вісник України, 2015 р., № 66, ст. 2183), та іншими актами законодавства, визнається вченою радою Університету як підвищення кваліфікації.

Обсяг підвищення кваліфікації шляхом участі педагогічного або науково-педагогічного працівника у програмі академічної мобільності зараховується в межах визнаних результатів навчання, але не більше ніж 30 годин або один кредит ЄКТС на рік.

3.4.3. Самоосвіта (інформальна освіта) педагогічних і науково-педагогічних працівників, які мають науковий ступінь та/або вчене, почесне звання, може бути визнана вченою радою Університету, як підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників, а саме:

- публікації в Scopus або Web of science;
- опублікування монографій, навчальних посібників тощо;
- підготовка та виступ з доповіддю на науково-методичній раді;
- розробка навчально-методичного комплексу;
- розробка електронного навчального курсу навчальної дисципліни;
- розробка банку тестів з навчальної дисципліни;
- розробка дидактичного матеріалу;
- розробка методичного кейсу навчальної дисципліни тощо.

3.4.5. Здобуття наукового рівня вищої освіти (доктора філософії або доктора права) визнається як підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників, без визнання вченою радою Університету.

3.4.6. Підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників шляхом їх участі у семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, майстер-класах тощо здійснюється відповідно до річного плану-графіку підвищення кваліфікації Університету та не потребує визнання його вченою радою Університету. Підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників поза межами плану-графіку потребує визнання вченою радою Університету.

IV. Планування підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників

4.1. Планування підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників Університету здійснюється у поточному році на наступний календарний рік відповідно до плану підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних кадрів на 5 років, затверджених кафедрами та іншими структурними підрозділами, а також затвердження вченою радою Університету плану-графіку підвищення кваліфікації.

Пропозиції кафедр та інших структурних підрозділів Університету про підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників кафедри подаються не пізніше 01 листопада поточного року.

4.2. План-графік повинен включати:

- список педагогічних та науково-педагогічних працівників, які повинні пройти підвищення кваліфікації у цьому році;
- назву кафедри або структурного підрозділу Університету;
- теми (напрями, найменування) підвищення кваліфікації;
- форми та види підвищення кваліфікації;
- обсяги (тривалість) підвищення кваліфікації (у годинах та кредитах ЄКТС);
- назву суб'єктів підвищення кваліфікації;
- строки (графік) підвищення кваліфікації;
- вартість підвищення кваліфікації (у разі встановлення) або примітку про безоплатний характер надання такої освітньої послуги чи про

самостійне фінансування підвищення кваліфікації педагогічним працівником (Додаток 6).

V. Фінансування підвищення кваліфікації

5.1. Джерелами фінансування підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників є кошти державного бюджету, кошти фізичних та/або юридичних осіб, інші джерела, не заборонені законодавством.

5.2. За рахунок коштів, передбачених у кошторисі Університету, здійснюється фінансування підвищення кваліфікації відповідно до плану-графіку підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників, які працюють в Університеті за основним місцем роботи.

5.3. Самостійне фінансування підвищення кваліфікації здійснюється педагогічними та науково-педагогічними працівниками Університету, які працюють в Університеті за основним місцем роботи і проходять підвищення кваліфікації поза межами плану-графіку підвищення кваліфікації.

VI. Організаційний, методичний супровід та контроль за підвищенням кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників

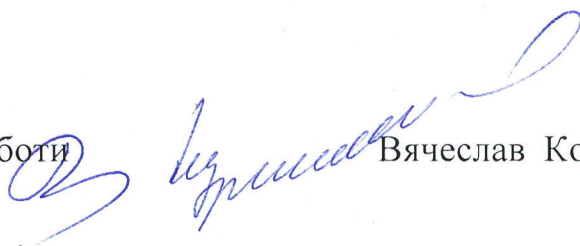
6.1. Організаційний супровід підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників здійснює кафедра або інший структурний підрозділ Університету.

6.2. Методичний супровід підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників здійснює навчально-методичний відділ.

6.3. Контроль за виконанням плану-графіку підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників здійснює начальник навчально-методичного відділу.

ПОГОДЖЕНО

Проректор з навчально-методичної роботи

Вячеслав Комаров